

εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε αἱ δύο πτέρυγες ἀντιμέτωποι.

Νὰ εἶνε ἀντιμέτωποι χωρὶς νὰ μεσολαβῇ κανεὶς πραγ-
μός, καμμία σιδηρὰ κιγκλὶς; ἀλλὰ τότε θὰ ἔχωμεν διαρκῆ
ἐμφύλιον πόλεμον, κύριε Τσίλλερ!

✱

Σύλλογός τις συνέστησε ταμεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ Ἀ-
πόστολος Παῦλος.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ταμεῖον! Ὑστερὰ μάλιστα ἀπὸ
τὴν φήμην τὴν ὁποῖαν ἀπέκτησαν ἀπὸ πέρυσι τὰ ταμεῖα!
τὸ πρῶτον μὲς ἐφάνη ἱεροσουλία.

Ἀλλ' ὁ κ. Δαμαλῆς, πρὸς ὃν κατεφύγομεν μᾶς εἶπεν,
ὅτι δὲν εἰχομεν δίκαιον νὰ σκανδαλιζώμεθα, διότι ὁ Ἀ-
πόστολος Παῦλος ἦτο ταμεῖον... πάσης ἀρετῆς.

✱

Ἀπωτάτη ἡχώ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων.

Τί ἀδικία εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον!... Αὐτὴ ἡ καυμένη
ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ μοιράσῃ τόσας χιλιάδας ἐπαίνων καὶ νὰ
μὴ ἀκούσῃ αὐτὴ οὔτε ἓνα διὰ τὸν ἑαυτὸν της!

✱

Τέλος πάντων μετὰ πολλὰς προσδοκίας ἡ ρωσικὴ Κυ-
βέρνησις ἡλάντωσε τὸν φόρον τῶν ἐλαίων κατὰ 40 κα-
πίκια. Ἡ Ρωσσία πράγματι ἤρχισε νὰ δεικνύῃ εὐμενεῖς
διαθέσεις πρὸς ἡμᾶς καὶ ἂν δὲν ἔδειξεν ἀκόμη αἰσθημάτων
φιλελληνικῶν, ἰδοὺ, ὅτι δεικνύει αἰσθημάτων φιλελαιοφίλων.

Ἄξιος

ΚΡΗΤΗΪΣ

(Ἔπος διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐνέχεται ὁ κ. Ἀντωνιάδης).

I

Τὴν μάχην ψάλε, ὦ θεά, ποῦ ἔγινε τὸ σπῆτι
ἀπ' ἐξω τοῦ Πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν δούλην Κρήτη.
Τίς τ' ἄρ' σφαιεῖ ἐκ τῶν θεῶν νὰ ἔβαλε τὸ χέρι
καὶ ἔγινε τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο νταραθέρι;
Ἐτάραξε τὰς φρένας των ὁ Ἄρης — λέν' πολλοὶ —
κ' ἡ ἀκαισία τοῦ Διὸς ἔτελειτο βουλή,
ἂν καὶ ὑπάρχουν μερικοὶ μὲ τόσ' ἀνοησία,
ποῦ λέγουν, ὅτι ἔγινε διὰ τὴν ἐξουσία
ἀπὸ πεντέξῃ Κρητικοὺς κ' ἀπ' τὴν γνωστὴν μερίδα
ποῦ ἔχει τὰ ματάκια της γιὰ τὸ ψωμί... γαρίδα.

II

Τὴν περκαμένη Κυριακὴ καλὰ δὲν εἶχε φέξει,
ὁπότε ὅλοι διάβασαν σὲ μὲν ἐφημερίδα
τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, πῶς πρέπει πᾶς νὰ τρέξῃ
στοὺς Στόλους γιὰ τὴν πάσχουσαν, τὴν τάλαινα πατρίδα.
Μαζεύτηκαν περίεργοι, ὅπως συμβαίνει πάντα,
καὶ ἄλλοι ὥσεϊ ἑκατὸν ἢ ἑκατὸν σαράντα
πρὸς τούτους; δὲ καὶ Κρητικοὶ ἀπὸ τὰ Μπουτσουάρια
μὲ μιὰ σημαία παλαιά, μὲ βράκκις καὶ κοντάρια.
Ἐν μέσῳ τοῦ ἀλλαλαγμοῦ προβάλλει ἀγορητὴς
μὲ ὄνομα παράξενον εἰς κάποιος φοιτητὴς
κι' ἀρχίζει νὰ δημηγορῇ μὲ ὅλην τὴν βοή
τῶν Κρητῶν, ἑκνήμιδων καὶ ἄλλοι Ἀγαιοί,
οἱ Τούρκοι μᾶς ἐφάγανε κατσίκια καὶ κουράδια
καὶ μπαίνουνα στὰ σπῆττα μας ὅσ' ἄν λύκοι στὰ κοπάδια
μᾶς σφάζουν τῆς γυναῖκός μας, σκοτώνουν τὰ παιδιὰ μας
κι' ἀλύπητὰ σπαράζουσιν τὴν ἄμοιρη καρδίαν μας
μᾶς, πῆραν τὸ ἔχειν μας δὲν ἄφησαν κουροῦπι...
Ἀκούεται μιὰ φωνή: «Νὰ πᾶμε στοῦ Τριποῦπη»
καὶ ὅλοι τοὺς ἐτρέψανε ἐν ἄρχῃ συνταμίᾳ
κι' ἐυρέθησαν ὅτι δύο λεπτά εἰς τὴν Ἀκαδημία,
μὰ ὁ Τριποῦπης τραγανὰ θὰ εἶχε ἀπλωμένα
καὶ τὰ πολλὰ τοὺς σχέδια ἐπύγανε γαμίνα
«Νὰ φύγετε» ἀκούεται μιὰ φωνὴ μεγάλη,
«Δὲν φεύγομε» φωνάζουν ἀτρώητοι οἱ ἄλλοι,
«Νὰ φύγετε» μὲ τὸ κακὸ θεὸ νὰ σᾶς διαλύσω»
«Διὰ τὰ ἀποθνήσκοντες σου τὰ ἂν δὲν σὲ καταλύσω»
«Δὲν φεύγετε; πολὺ καλὰ» φωνάζει ὁ Στεφάνου
Καὶ τοῦτοι μ' ἓνα ἄλογο ἀμέσως καταπάνου.
Ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς γίγαντας μισὸς δὲ εἶχε μείνει
κι' ἐσκόπευαν σ' ἓνα λεπτό ὡς μελισσῶν σμήνη,
ἀλλὰ καὶ πάλιν ὕστερ' ἓνας βραχὺς μὲ φέσι
μὲ τὴν σημαία τὴ γνωστὴ προβάλλει εἰς τὴν μέση
καὶ ἀνακάμει ἡχηρῶς: «ἔγω ἔπαθα θά θείω,
δράλε τὰ ἀπομεινάρια σας, ἀλλοιῶς νεκρὸς θὰ πείσω»
Περὶ αὐτὴν μαζεύεται ὁ κάθε Κουκουδάκης.
οἱ οἱ τοῦ Θεόδωρου καὶ ὁ Καλαποθάκης
καὶ ὅλοι ἐτοιμάζονται, ὥσεϊ δεκαεννέα
νὰ κάνουν κι' ἄλλην ἐφουδὸν ἡρωική, γενναία,
μὰ ὁ Στεφάνου κλάκωσε μ' ἓν ἄλογο βαρβάτο
καὶ τοὺς δεινοὺς πολέμιστάς τοὺς φέρεϊ ἀνω κάτω...
Ἐν ταῦτοις ἓνας Κρητικὸς μ' ἓνα μεγάλο φέσι
καὶ μὲ μιὰ κάμα ὅσ' ἂν σπαθὶ ζωσμένη εἰς τὴν μέση
«εἰρηνικῶς συνέρχεσθαι» γνωρίζων τί σημίνει
ἀκάθεκτος ἐκ τῆς ὀγῆς τὴν μάχαιράν του βγαίνει...
ἀρχίζει νὰ μονολογῇ, ἀρχίζει νὰ φουσκώνει
κι' ὡς Ἑλλήν διαδηλωτὴς δύο ἐχθροὺς σκοτώνει.

III

Καὶ τώρα πάλιν, ὦ θεά, τὸ στόμα σου νὰ κλείσῃς...
Μὰ ἀνοίξε τὰ δάκτυλα τῶν δύο σου χειρῶν,
γιατί μὲ τέτοιο κόσμημα ἀρμόζει νὰ στολίσῃς
τὰ στήθη τῶν πατριωτῶν, τὰ στήθη τῶν μωρῶν.

Τσοπαναῖος

